

цієї проблеми. Тому в педінститутах і педагогічних університетах доцільно організувати науково-дослідну роботу студентів, яка сприятиме підготовці майбутнього педагога до виконання ним обов'язків класного керівника.

13. ДОСВІД ВИДАННЯ ДОВІДКОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТОВАРИСТВОМ "ПРОСВІТА"

Сачала М.М. - студентка 4 курсу
(Українська академія друкарства)

Науковий керівник: к.ф.н., доц. Черниш Н.І.

На сучасному етапі розвитку книгознавчих досліджень важливим напрямком є узагальнення досвіду видання різних за цільовим та читацьким призначенням книг, що були випущені товариством "Просвіта" у другій половині XIX - першій половині XX століття. Йдеться не лише про навчальну літературу, зокрема підручники для самоосвіти та початкових класів шкіл, а й про різноманітні довідники прикладного характеру, де містилися цінні відомості, призначені для широких кіл читачів. Тематичні напрямки видання довідкової літератури охоплювали широке коло проблем, кожен з яких розробляла відповідна секція товариства "Просвіта": кооперативно-економічна, рільничо-економічна, пасічна, гігієнічно-гуманітарна та ін.

Довідники, підготовлені кооперативно-економічною секцією, створювались переважно з метою роз'яснення основних положень закону про кооперацію, ухваленого урядом у 1873 р. Саме тому тут багато практичних рекомендацій тим, хто розпочинав торгівельну діяльність (наприклад, поради щодо заснування кас, нових крамниць тощо). Привертають увагу значний обсяг відомостей юридичного характеру, які можна назвати своєрідною "правничою" консультацією для читача, а також додатки-зразки складання різноманітних документів (товарних книг, замовлень тощо).

Довідники з рільництва, що будувались за зручною для читача схемою "питання-відповідь", мають також суто прикладний характер, на відміну від видань з бджільництва, де наводяться й теоретичні відомості, а також оригінальні рекламні матеріали (наприклад, щодо торгівлі медом, придбання необхідного обладнання тощо). Довідники зазначеної тематики сприяли й самоосвіті читачів, адже матеріал тут подається, поступово ускладнюючись, з ілюстраціями, які унаочнюють текст.

Привертають увагу численні видання, підготовлені гігієнічно-гуманітарною секцією товариства "Просвіта". Складне становище медичної служби на Галичині, а часом і повна відсутність медичної

допомоги, приводили до поширення епідемічних хвороб. Саме тому популярні довідники, де використано досвід і народної медицини, користувались попитом у населення, сприяли попередженню важких захворювань. Будувались ці видання переважно за системою "заголовок-стаття", однак для широких кіл читачів призначались насамперед довідники, де містились конкретні відповіді на чітко сформульовані питання.

Досвід видання довідникової літератури товариством "Просвіта" корисний для сучасних редакторів.

УДК 372.212

14. ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ ЯК ЕЛЕМЕНТ В СИСТЕМІ ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ МАЛЮКА

Майданюк Т.З. - студентка 2 курсу

(Тернопільський державний педагогічний інститут)

Науковий керівник: к.п.н., доц. Наумчук М.М.

Іноземна мова, входячи в процес дошкільного виховання, виконує двояку функцію. По-перше, розширює розумові здібності дитини (вміння порівнювати, розрізняти, узагальнювати); по-друге, формує в дитини пізнавальні потреби (потреби в отримання інформації, в активності на заняттях, самостійності у пізнанні оточуючого). Завдяки останньому, включення іноземної мови в дошкільний навчальний процес повинно стати органічним включенням у загальну систему пізнання світу дитиною. Забезпечення функціонування такої системи практично унеможливить небезпеку розірваності, перерваності знань і уявлень у ході вивчення другої мови дітьми дошкільного віку.

Пізнання дитини спрямоване на те, що вона бачить і на з'ясування незнайомого явища, визначеного словом. Пізнавальна активність здійснюється через розумову діяльність (накопичення обсягу знань про навколишній світ, деякі математичні уявлення, володіння грамотою) у формах певних процесів пізнання - сприймання, пам'яті, уяви, мислення. При входженні у систему пізнання світу для дитини важливе не набуття іноземної мови як граматики, а оволодіння функціональними і прагматичними ролями, які відіграє мова. Так відбувається трансформування дитини в самокеруючу особистість. Дитина повинна звертатися до слова як до особливого об'єкту пізнання, стаючи по відношенню до нього у метамовну позицію.

Методологічно реалізація пізнавальних потенцій дітей можлива лише